

NO VULL ANAR A L'ESCOLA

AMÉLIE
GRAUX

NO VULL ANAR A L'ESCOLA

AMÉLIE GRAUX

nubeocho

En Jonàs no vol anar a l'escola.

No, no i no!

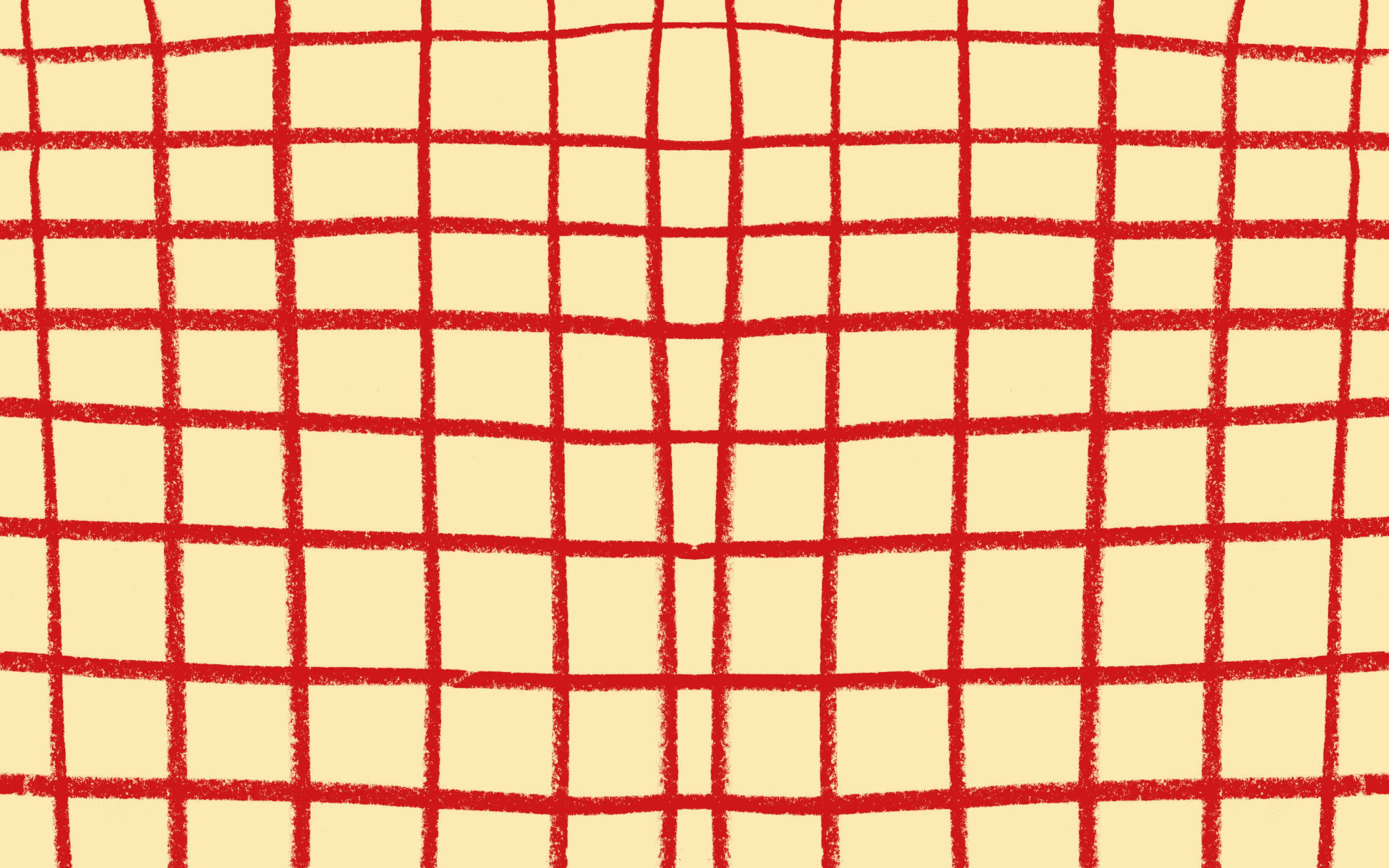
Ell preferiria anar a la llar d'infants,
com la Lena, la seva germana. O a la feina,
com la seva mare. Potser podria anar
a l'oficina en autobús, com fa el seu pare...
Serà divertit per a en Jonàs no anar a l'escola?

ISBN: 978-84-10406-53-7 www.nubeocho.com

9 788410 406537

nubeocho

*Als meus adorables fills, Jonas i Léna, que van inspirar aquesta història,
i al seu pare, Rachid, per la nostra meravellosa vida quotidiana.*

*A totes les nenes i tots els nens del món que no volen
llevar-se per anar a l'escola. Com us entenc!*

Amélie Graux

No vull anar a l'escola

Col·lecció Som8

© del text i les il·lustracions: Amélie Graux, 2024

© de l'edició: NubeOcho, 2025

© de la traducció al català: Neus Aymerich Mallorca, 2025

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *J'veux pas aller à l'école!*

Correcció: Joana Morales

Primera edició: Febrer, 2025

ISBN: 978-84-10406-53-7

Dipòsit Legal: M-947-2025

Impress a Espanya.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

NO VULL ANAR A L'ESCOLA

AMÉLIE
GRAUX

Aquell matí, en Jonàs es va llevar i va cridar:
—No, no i no! No vull anar a l'escola!

—Amor meu, l'escola és molt important —li va dir la mama.
—I hi aprens una pila de coses —va afegir-hi
el papa—. A llegir, a comptar...

—No, no i no! —va cridar en Jonàs altra vegada—. Vull anar
a la llar d'infants! I en cotxet, com la meva germana, com la Lena.

Al final, el pare d'en Jonàs va decidir portar-l'hi.
Un cop allà, es van esperar uns quants minuts
per entrar.

En Jonàs estava encantat d'haver tornat
a la llar d'infants! I, a més, en cotxet!

Però, quan hi va entrar, va veure que només hi havia nens petits que dormien, ploraven o cridaven tota l'estona.

Mentre jugava, se li va acostar un nen i...
nyac!, li va prendre la joguina de les mans.

“Que avorrit que és jugar amb nens petits!”,
va pensar en Jonàs.

Aleshores una nena, per consolar-lo, li va donar
el seu xumet ple de baves.

En Jonàs ja no volia tornar a la llar d'infants.
Potser podia anar a la feina en bici, com la mama...

Però la bici de la mama era molt gran, i no tenia rodetes, i el seient era molt alt...

En Jonàs va haver de vigilar molt amb els cotxes. Que ràpid que anaven! Quina por!